

עין משפט
נר מצוה

לֹא אֶמְנִי פְעוּז מֵהַל'
מַעֲרִיף הַלֵּלֵנוּ :
לֹא ב' מִיִּי שֶׁסֶּ הֵל'
:
לֹא ג' מִיִּי שֶׁסֶּ הֵלֵס ה'
:
לֵב ד' מִיִּי שֶׁסֶּ הֵל'
:
עַל ה' ד' מִיִּי שֶׁסֶּ הֵל'
:
בֹּא ד' מִיִּי כִפֹּל מֵהַל'
:
מִכִּירֵה הַלֵּס יט'
:
טוֹשֵׁעַ מִיִּי קִמּוֹן כִּיד פִּעֻף יג'
:

כַּב ח' מִיִּי מִיִּי
פְּסוּיִם הַלֵּס ד'
:
כַּב ט' מִיִּי כִפֹּל מֵהַל'
:
מִכִּירֵה הַלֵּס יט' טוֹשֵׁעַ
חִי' קִמּוֹן כִּיד פִּעֻף

רבינו גרשום

יכול לערב מנחה והוא איל למנחה ואיך איל לבתחלה להלך לא דומי ארבע ראשוני הוא דמנחת שור בתערבת היא עצמה אבל בשני אילים לא: ומהבין אריבא דר' טעמא דאין בילה. לפיכך אין מביא בדמי השור ב' אילים. אע"ג דגדול והביא גדול הוא: הוא יש בילה. ואי זה הוא מצי למיכלל גמי מנחות בדרי הדרי שרי לאותיו מבינא למנא: והתן איל זה עולה בר ור' אוסר: תרי תנאי ואליבא דר'. כדפרשינן בפירוש דאיכא בספרים: ובסנהדרים שלא נסתאב. עניא אם נדר עני התביא פר דהיינו קטן והביא גדול: סתמא. קרן סתמא דקמתי. הכא ריצא כרובין היא. דאמר קטן והביא גדול ריצא דמיטעו בכלל מרובח: הוקבע. דקבע להביא שור אחרי שראה שזה כשור זה והואיל דאמר עלי תנתיב באחריותו: ולמלא על להביא קאמר דממאי דפרשם דאמר עלי דהכי קאמר על להביא שרי שזה כזה דלמא הכי קאמר שור זה עלי להביא ודראי דעתי להביא: אבל אמר שור דעמי על עולה. כלומר שור אחד שיהו דעמי כזה עלי: דקובע להביא שור א: בדמי אותו שור ואין יכול להביא ב' שיהו דמיתן דמי אותו שור הא: אחד מכיסי הקדש ויש לו ב' כיסין ליטאנה אחרינא האומר דהיך כבשבי הקדש ויש לו ב' כבשים. א משוורי הקדש: ודיו לו ב מכל גמי דאמר: הגדול שבהן הקדש. דאם יש לו בכיס א' אינו חובב וכביס אחד ליטרא כסף אותו של חובב חיי הקדש: וכן השור הגדול חיי הקדש: ואם יש לו ב ואמר א' מהן הקדש הבעינו חיי הקדש כדפרשינן בגמרא: פירשתי להביא א' מן גמי ואני יודע איזה מהם הקדשי: או שאמר לי אבא. א"צ אמר דאמר לי אבא בדיחיקי א' מן ג' שוורים חיי הקדש (דחוא הקדש) ואנינו יודע לאיזה שור הקדש. אמר שמואל ל"ק דהבא נמי גדול שבהן הקדש והכי קתי דחוששין אף לבינוני דאיכא חוליה דהבעינו חיי הקדש והשתא היכי עביד מפתח לבינוני עד שיוסמ. ומחיל. מחיל קדשה דבינוני בגדול. ולימא הכי אי הקדשין לוך בינוני יתא מחולל על הגדול והיו הגדול הקדש והשתא הוי בינוני מחולל דממאי א' הוי הקדש ותו לא דהא קאמר אחד משווריו או מכיסי: לא שנו דחוששין לבינוני: אבל אמר שור בשווריו ודאי הגדול הקדש דתורא בתוראי קאמר. כלומר המוכרין שבשווריו דהיינו גדול: דכי איל בית בביתו גרועותא הוא גרועע שבביתו קאמר דהא דאמר מראהו עלייה היינו דירה גרועה הכא נמי שור בשווריו הגרוע קאמר וקשיא למאן דאמר תורא בתוראי קאמר: מעולה שבביתו. הא דאמרן מראהו עלייה הא עלייה היינו מעולה שבביתו ולא בית גרועה כל שהוא קאמר: וכולן האחרים ימכרו לצרכי עולות ודמיתן חולין. אבל הן עצמן קדשי. והא דכי אמר שור בשווריו דמיתן של אחרים הוי חולין אבל הן עצמן קדשי. והויבתא דמאן דאמר הגדול שבהן הקדש דמסתברא דסבירא ליה דאחריו הוו הן עצמן חולין: תרגומא דהא דקמתי דמיתן חולין אבל הן עצמן לא אשור הקדש שנתערב באחרים קאי. אבל היכא דאמר שור בשוריו הגדול הקדש והאחרני לא מיקדשי: והא וכן קאמר דשטענ על הנה מילי דאמרין בשור של הקדש שנתערב באחרים אמרין נמי באמר שור בשווריו הגדול. תרגומא אנדול. האי דקמתי וכן אגדול קאמר דהכי קאמר שור בשווריו וכן היכא דאמר שור בשווריו וכן היכא דתערב שור של הקדש בשל חולין הגדול שבהן הקדש דתורא בתוראי שור ולא אכולהו: ונפל אחד מביתו מראהו נפל ואמר לו זה שנפל מכרתי לך: ^(א) ואמאי אמרין מראהו נפל ומת לייתוי הי נפל והי מית. כלומר אי מעולה שבביתו נפל יכול לומר לו זו מכרתי לך וכן מוכרין שבעשריו כות יכול לומר לו זה מכרתי לך והואיל דאמר תורא בתוראי קאמר אלא שי"ם לא אמרין תורא בתוראי: לעולם גבי שוורים אמרי תורא בתוראי קאמר ונבי לוקח ודאי אמרי גרוע וכן ליה דיד בעל השטר על התחתונה דבכל דברא אמרין דידו של בעל השטר על התחתונה: השתא דאיתוי להכי דאמרין יד בעל השטר על התחתונה. אפי' תימא עלייה דגריעותא דעלייה כל דחוא קאמר. ואפי' הכי גבי שור אמרי תורא בתוראי קאמר. ולוקח שאני דידו על

קה:

גב' והא אמרם רישא. אפילו לרנבן: שור כמנא כו'. ואמאי יציא דממיו שנים: זה ונסתאב שאני. דכיון דלמר זה אקריב עולה ונסתאב אול ליה נדריה דזה לא מצי למיקרבה) אבל הסם דלמר הרי עלי שור כמנא חייב עד שיביאלנו: **גדול והציא קטן.** שצכל מקום שנים חשודים מנאחד ואפילו שניהם שוין: ואף על גב דנסתאב. איכא) למימר חלף ליה נדריה ובאחריות נמי לא ליחייב דהא אמר אלו אפילו הכי לנמחלה לא שרו: ליפלוג נמי כרישא. שור זה עולה ונסתאב יציא דממיו שנים דהוי קטן והציא גדול ונמי ליפלוג ולימנא ורצי אוסר דלא שני ליה בין קטן

לפי שאין ביצה. שזריך להציא שני מנחות עמהן צב' כלים ואין יכול לערנן יחד צכלי אחד הלכן לא מיחוי כי ההוא דגדרו ומן הסם לא חיישין אס נמערצ ולכל הפמות אס נמערצ סולתן יכול לערצ לנמחלה כדאמרן לעיל גבי יין: שאקריננא

לרנבן עד דמסקי מילתייהו והדר מופליג עלייהו תרע דקתני איל זה עולה ונסתאב רצה יביא בדמיו כבש כבש זה לעולה ונסתאב רצה יביא בדמיו איל ורבי אוסר שמע מינה: איבעיא להו ממניא למניא מאי תא שמע שור זה עולה ונסתאב לא יביא בדמיו איל אבל מביא בדמיו ב' אילים ורבי אוסר לפי שאין בילה ^אשמע מינה אי הכי מאי איריא תרי אפילו חד נמי דהא בנסתאב לרנבן לא שני להו בין גדול לקטן תרי תנאי ואליבא דרבנן: רבי אוסר לפי שאין בילה: טעמא דאין בילה הא יש בילה שרי והתנן איל זה עולה ונסתאב רצה יביא בדמיו כבש זה עולה ונסתאב יביא בדמיו איל ורבי אוסר תרי תנאי ואליבא דרבי ובטהורים עגל והביא פר כבש והביא איל יציא סתמא כרבנן: רצה יביא בדמיו ב' [כו]: אמר רב מגשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה אבל אמר שור זה עלי עולה הוקבע ודלמא עלי להביאו קאמר אלא אי איתמר הכי איתמר אמר רב מגשיא בר זביד אמר רב לא שנו אלא דאמר שור זה עולה אי נמי אמר שור זה עלי עולה ^באבל אמר שור זה ודמיו עלי עולה הוקבע: **מתני'.** ^גהאומר אחד מכבשי הקדש ^דואחד משורי הקדש והיו לו שנים הגדול שבהן הקדש שלשה בינוני שבהם הקדש ^הפירשתי ואני יודע מה שפירשתי או שאמר לי אבא ואני יודע מה הגדול שבהן הקדש: **גב' אלמא** ^ומקדשי בעין יפה מקדשי אימא סיפא בינוני שבהן הקדש אלמא מקדשי בעין רעה מקדשי שמואל חוששין אף לבינוני דלגבי קטן עין יפה הוא היכי עביד אמר רבי חייא בר רב ^זהמתין לו עד שיוסמ ומחיל ליה לקדושתיה בגדול אמר רב נחמן אמר רבה בר אבבה לא שנו אלא דאמר אחד משוורי הקדש אבל ^חאמר שור בשוורי הקדש הגדול שבהן הקדש תורא בתוראי קאמר איני ^טוהאמר רב הונא ^יא"ר חייא משמיה דעולא ^{יא}האומר להבירו בית בביתי אני מוכר לך מראהו עלייה לאו משום דגרירע לא מעולה שבבתים: מיתבי ^{יב}שור בשוורי הקדש וכן שור של הקדש שנתערב באחרים הגדול שבהן הקדש וכולם ימכרו לצרכי עולות ודמיהן חולין תרגומא אשור של הקדש שנתערב באחרים והא וכן קאמר תרגומא אנדול: מיתבי ^{יג}בית בביתי אני מוכר לך ונפל מראהו נפל עבר בעבריי ^{יד}אני מוכר לך ומת מראהו מת ואמאי

אחד מכבשי הקדש. למנח: בינוני שצכן הקדש. מפרש בגמ': פירשסי. אחי מהן ולא ידעמי אחיה: או **שאמר לי אבא.** בשעת מיתמו אחד משורי הפרשתי להקדש: ואני יודע. לאיזה מהן: **גדול שבהן הקדש.** דמסתמא מוטע שצכן הקדש דמתיב מנחרי **נדריים** (נדריס יג): **גב' חוששין אף לבינוני.** דכיון דלמר אחד מהן הקדש לא ידענא אחי מייניהו חיייל הקדש אי אגדול או אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו חיייל ומייהו לא קרע למנחא אבל חד מייניהו אכל דאמר פירשתי ליכא לספקוי דודאי גדול שני פירש: **היכי עביד.** דמשמשי **גדול.** דממא נפשא אי אבינוני מה ולא אגדול הרי זה נסתאב וחיללו בגדול ואי אגדול חל מעיקרא נמנא בינוני חולין מעיקרא: לא שנו. דחוששין אף לבינוני: **תורא בתוראי.** שור המשוב בשוורי: **מראהו עלייה.** שמראהו לעלייתו ואומר לו זו מכרתי לך. קא סלקא דעתך עלייה ממס קאמר דגרעיא דירמא משל בית אלמא בית צבתי לאו החשונה צבתי קאמר והוא הדין לתורא בתוראי: **שור בשוורי הקדש.** עולה: **גדול שבהן הקדש.** עולה וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות שמה אכל חד איכא למימר זה עולה: **ודמיתן חולין.** דקדש אינו מופס דמיו אלא צעל מוס שיא לחולין דנתפסין דמיו נקדושתו אכל האי דלא נפיק לחולין ^אולאוך קדשים נמכר אין דמיו קדושים ולהקדש נמי לא גזיל מידי דהא ייחי ליה הגדול שצכן. קמי מיהא וכולן ימכרו כי דחוששין לכולן אף על גב דלמר שור בשוורי וקשיא לרצ נתמן: **תרגומא.** הא דקמתי וכולן ימכרו לצרכי עולות: **אשור של הקדש שנתערב באחרים.** אכל אשור בשוורי ליכא לספקוי דגדול משמע: **והא וכן קסני.** דמשמע דין שניהם שזה: **תרגומא.** הא דקמתי **והא וכן קסני.** דמיתן כי אכל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא

בנסכי אלים אם נתערבו קאמר ודכי מוקמינן בגמ' דחתם אבל לבתחלה אין מעריבין דילפינן מוקדשיו שלא יערב עליהם זה בזה: דיה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור:

הא דקמתי וכן אגדול קאמר דהכי קאמר שור בשווריו וכן היכא דאמר שור בשווריו וכן היכא דתערב שור של הקדש בשל חולין הגדול שבהן הקדש דתורא בתוראי שור ולא אכולהו: ונפל אחד מביתו מראהו נפל ואמר לו זה שנפל מכרתי לך: ^(א) ואמאי אמרין מראהו נפל ומת לייתוי הי נפל והי מית. כלומר אי מעולה שבביתו נפל יכול לומר לו זו מכרתי לך וכן מוכרין שבעשריו כות יכול לומר לו זה מכרתי לך והואיל דאמר תורא בתוראי קאמר אלא שי"ם לא אמרין תורא בתוראי: לעולם גבי שוורים אמרי תורא בתוראי קאמר ונבי לוקח ודאי אמרי גרוע וכן ליה דיד בעל השטר על התחתונה דבכל דברא אמרין דידו של בעל השטר על התחתונה: השתא דאיתוי להכי דאמרין יד בעל השטר על התחתונה. אפי' תימא עלייה דגריעותא דעלייה כל דחוא קאמר. ואפי' הכי גבי שור אמרי תורא בתוראי קאמר. ולוקח שאני דידו על

הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות

גב' והא אמרת רישא שור כמנא כו'. ואמאי יציא דממיו שנים: זה ונסתאב שאני. דכיון דלמר זה אקריב עולה ונסתאב אול ליה נדריה דזה לא מצי למיקרבה) אבל הסם דלמר הרי עלי שור כמנא חייב עד שיביאלנו: **גדול והציא קטן.** שצכל מקום שנים חשודים מנאחד ואפילו שניהם שוין: ואף על גב דנסתאב. איכא) למימר חלף ליה נדריה ובאחריות נמי לא ליחייב דהא אמר אלו אפילו הכי לנמחלה לא שרו: ליפלוג נמי כרישא. שור זה עולה ונסתאב יציא דממיו שנים דהוי קטן והציא גדול ונמי ליפלוג ולימנא ורצי אוסר דלא שני ליה בין קטן והציא גדול לגדול והציא קטן: **סדע.** דארישא דנדר קטן והציא גדול נמי פליג ^(א): **ורבי אוסר.** אלמא צכנא אסר נמי רצי להציא דממיו איל דהוי קטן והציא גדול דומיא דשור זה ונסתאב דלא יציא דממיו שנים: **מנינא למניא מאי.** שור זה עולה ונסתאב מהו שיביא דממיו שני אילים: לא יציא דממיו איל. דקטן הוא יותר מדאי אכל יציא דממיו שני אילים אלמנא ממנינא למנינא שרי: **לפי שאין בילה.** שזריך להציא עמהם שתי מנחות צבתי כלים ואין יכול לערנן צכלי אחד ^אהלכן לא מיחוי כי ההוא דנדרו דנדר מידי דכאה נמנחמו צכלי אחד וקא מיימי צבתי כלים. וקס"ד דאי לאו משום הנמנחות לא איכפת לן אקריננא אי נדר חד ומיימי תרין הואיל ומנח קמא אמו אכל מנחות דמציא מציתו צעינא דומיא דנדרו: **אי הכי.** דמנינא למנינא שרי מאי אריא כו': **תרי סנאי.** דליכא דסבינא ליה דלפילו צנסתאב אסרי רנבן צגדול והציא קטן לנמחלה: **הא יש בילה שרי.** לאותיו ממניא למנינא: **ורבי אוסר.** אע"ג צצכלי אחד אמיא מנחתו אפילו הכי לא מיימי דממיו אלא דומיא ^(א)דדייה: **תרי סנאי כו'.** דליכא דקפיד אמנחות ואיכא דקפיד אקרנן פושיה: **וצטעוסיס.** סיפא דצבייתמא דשור זה עולה ונסתאב לא יציא דממיו איל וצטעוסיס דלא נפל צכן מוס: **הוקבע.** אחריותו עליו להציאו עולה אחת ולא לשתי עולות: **ודלמא עלי להביא.** להו עולה קאמר וכיון דנסתאב אול ליה נדריה^ט). שור זה לדמיו אס נסתאב הוקבע לעולה אחד דאי מיימי צ' עולות לא יאא אכל אי לא אמר עלי יאא כי היכי דעביד ליה דליתו חייצ צבאחריות: **מתני'.**

בנסכי אלים אם נתערבו קאמר ודכי מוקמינן בגמ' דחתם אבל לבתחלה אין מעריבין דילפינן מוקדשיו שלא יערב עליהם זה בזה: דיה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה דמיט: באי"ד דאי מיתב כשתי עולות לא יצא: בכשנה ד"ה פירשתי איזה מהן ואני יודע איזה: ד"ה או כו' משוורי הפרשתי להקדש ואני יודע על איזו מהן אמר לי הסי"ד ומה"ד דאמר לו כו' הסי"ד נמכר וכו': ד"ה גמי חוששין כי חיל הקדש אי אגדול דהוי עין יפה אי אבינוני דהוי עין יפה לגבי קטן הלכן דאחריותו: ד"ה היכי עביד דלישתרי ליה חד מייניהו: ד"ה תורא בתוראי שור החשוב בשוורי קדש הסי"ד ומה"ד מראהו עליה שמראה לו עלייתו ואומר לו: ד"ה הגדול כו' וכל האחרים ימכרו לצרכי עולות דשמא אבל הוא איכא למימר: ד"ה דמיתן כו' אבל האי דלא נפיק לחולין לערוך נמכר גיב ג"א לערוך עולות נמכר וכו': דיה תרגומא א אבל לגבי ספקא ליכא ספקא בשור בשוורי: ד"ה ונפל כו' מראהו נפל ואומר זהו שפכרתי שור: ד"ה אוסר אלמא אע"ג דבבלי אחד כו': ד"ה ובטהורים כו' איל הוא ובטהורים כו': ד"ה הוקבע כו' ולא שתי עולות: ד"ה ודלמא כו' שור זה